

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie skargi K. N. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 31 maja 2010 r., sygn. akt IV Ca [...], wydanego w sprawie z wniosku K. N.

przy uczestnictwie Z. M.

o podział majątku wspólnego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 października 2013 r.,

odmawia przyjęcia skargi.

UZASADNIENIE

Zarówno w piśmiennictwie, jak orzecznictwie (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2008 r., I CNP 27/08, LEX nr 457829), przyjmuje się, że niezgodność orzeczenia z prawem uzasadniająca odpowiedzialność odszkodowawczą ma charakter kwalifikowany i zachodzi tylko wtedy, gdy orzeczenie zostało wydane na skutek rażąco błędnej wykładni prawa lub rażąco niewłaściwego zastosowania prawa, tj. uchybień odnoszących się do regulacji prawnych istotnych i nieuzasadniających odmiennych ocen. W szczególności nie stanowi takiego uchybienia opowiedzenie się przez sąd za jedną z możliwych interpretacji przepisów prawa. Przeciwny pogląd zagrażałby takim wartościom, jak: stabilność obrotu prawnego, swoboda sądu w ocenie materiału dowodowego i stosowaniu prawa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2009 r., III CNP 42/08, oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2009 r., I CNP 121/08).

Według art. 424⁹ k.p.c., Sąd Najwyższy odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania, jeżeli jest ona oczywiście bezzasadna. Skargę uważa się za oczywiście bezzasadną, gdy z jej treści, bez głębszej analizy wynika, że nie może być uwzględniona.

K.N. zarzuca kwestionowanej w skardze części postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 31 maja 2010 r. w przedmiocie podziału majątku wspólnego niezgodność z art. 5 k.c. - przez jego niezastosowanie - i art. 207 § 1 k.c. - przez jego błędną wykładnię.

Twierdzenia skarżącej o naruszeniu tych przepisów przez Sąd Okręgowy nie zawierają argumentów, które pozwalałyby - wstępnie oceniając - zasadnie wnioskować, iż objęte skargą postanowienie jest w kwestionowanej części dotknięte kwalifikowaną sprzecznością z prawem w przedstawionym wyżej znaczeniu.

W konsekwencji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

aw
jw